

ved det bliver vanskeligere at skaffe sig Huusleilighed der, end i Byerne. I Kjøbstæderne beboer Gieren desuden som oftest selv Huset, saa at det maa være ham mere om at gjøre, hvem der kommer til at boe i Huset. Derimod paa Landet beboer Gaardeieren ikke det Huus, som her er Tale om; han boer langt derfra, og det kan ikke paa nogen Maade genere ham, at der stæer Fremleie, naar ikke Politiehensyn tale mod disse Personers Ophævelse. Jeg skal derfor fremdeles blive ved at anbefale mit Forslag, som det er forelagt den ærede Forsamling. Jeg troer virkelig, at der, naar dette Forslag bliver vedtaget, ikke vil stæe nogen Skade; jeg troer tværtimod, det vil virke meget gavnligt i en vigtig Green af vore Landboforhold; jeg troer, at ved dette Forslag ville Landets Borgere og Communalbestyrelserne blive opmærksomme paa, at der paaliggende Borgere andre Pligter, end at tænke paa deres eget. Jeg eller deres egen Communes Bedste, og at, naar Almeenvælet byder det, saa maae alle smaaltige Hensyn vige.

S. Pedersen: Det er kun nogle faa Ord, jeg har at bemærke med Hensyn til § 5 i Loven. Jeg troer visnok ikke, at der kan være Noget til Hinder for, at den bliver staaende, som den staaer, uden at blive undergivet nogen Forandring.

Johansen: Det af min ærede Sidesmand stillede Ændringsforslag skal jeg tillade mig at understøtte af følgende Grunde: Først fordi jeg troer, at det lige meget er i Gudsæierens og i Fæsterens Interesse, idet 3—19—7 lige meget generer Gudsæieren og Fæsteren, — den Første, fordi der tillægges det en større Betydning, end det i Grunden har, og det, som Følge deraf, er blevet forhadet og er blevet et Agitationsmiddel, og den Sidste, fordi han deri seer et hemmende Baand paa sin Selvstændighed. Dernæst troer jeg vel, at denne Bestemmelse paa den Tid, den blev givet, meget vel kunde have været stillet til at stikke Communen imod at blive overfyldt med Subjecter, der muligt i Tiden kunde komme til at falde Fattigvæsenet til Byrde, men nu er den efter vor Tids Forhold uhensigtsmæssig. Jeg skulde derfor, støttende mig paa foranførte Grunde, meget ønske, at denne

Bestemmelse i Lovens 3—19—7, maatte blive hævet som uhensigtsmæssig og upraktisk, og jeg skal derfor tillade mig at understøtte det af min ærede Sidesmand stillede Amendement i Get og Alt.

Nyholm: Da den ærede Forslagsstiller, som har stillet Amendementet under Nr. 6, ved første Behandling af denne Sag derom udtalte sig, forekom det mig, at han kun vilde, at Lovens 3—19—7 skulde ophæves, og jeg stemte derfor dengang overeens saavel hermed som med de Bemærkninger, den ærede Ordfører gjorde, idet jeg fandt, at der ikke længere ad Lovgivningens Vej burde lægges Hindringer i veien for den Frihed, som man maatte ønske, enhver Borger skulde have. Jeg vilde saaledes gjerne have sluttet mig til et saadant Forslag, men, naar han nu er gaaet saavidt, at han vil have, at ogsaa alle Contractsbestemmelser for Fremtiden skulde være aldeles ophævede, da forekommer dette mig ikke at være den sande Frihed. Jeg troer, at den sande Frihed bestaaer deri, at Borgerne frit kunne contrahere med hverandre; men her vil man opstille ganske nye Regler, der lægge Baand paa Friheden. Men jeg troer, at saadanne Baand paa Friheden skal Staten aldrig pålægge, uden hvor der er en absolut Nødvendighed for at gjøre det. Om en saadan Nødvendighed tidligere har viist sig, skal jeg ikke her indlade mig paa, men det er klart for mig, at, naar den foreliggende provisoriske Lov er bleven hævet til Lov, ville de Vanskeligheder, der muligt for have viist sig, ved at skaffe Huusvilde Bolig, falde væk; de ville da ialfald ikke ligge hos Gudsæieren, thi det er dog egentligt ham, man her sigter til, skøndt det ingenlunde er ham alene, men en Masse af Borgere ere i samme Tilfælde som han. Disse Vanskeligheder ville ved selve Loven være bortskaarne, thi efter Loven vil det jo staae i Communens Magt at have dem, efter det Princip, som er udtalt i Circulairet af 24de Septbr. 1805, og som efter min Formening har ladet vente paa sin Conseqvent, som jeg kalder den nærværende Lov, indtil Dato. Jeg troer derimod, at det her omtalte Ændringsforslag gaaer til Dørligheder, og at det i sine Conseqventer, naar Contractsfriheden under-